

OBSAH

TOMÁŠ MASARYK (7)

MASARYKOV ŽIVOT A DIELO (9)

I.	D o s v e t o v e j v o j n y (1850—1914)	11
1.	Detstvo a mladé letá (1850—1872)	11
2.	Na univerzite vo Viedni a v Lipsku (1872—1882), sňatok s Charlie Garriguouovou (1878)	12
3.	Univerzitným profesorom v Prahe (1882), založenie Athenaea (1883)	14
4.	Boj o Rukopisy (1886)	15
5.	Založenie Času (1887), prvý raz poslancom (1891), založenie revue Naše doba (1893), literárna činnosť v rokoch 1894—1900	16
6.	Hilsnerova aféra (1899—1900)	17
7.	Založenie realistickej strany (1900)	18
8.	Masaryk a Slovensko	19
9.	Druhý raz poslancom (1907), boj za svobodu svedomia a učenia, Wahrmundova aféra (1908)	21
10.	Záhrebský, viedeňský a belehradský proces (1909)	22
11.	Masaryk učenec, učiteľ, politik, človek	24
II.	Z a s v e t o v e j v o j n y (1914—1918)	28
1.	Cesty za hranice, rozhodnutie sa pre revolúciu	28
2.	Príprava a organizácia revolučnej práce	31
3.	Vypovedanie vojny Rakúsko-Uhorsku (1915)	33
4.	Mravné dôvody pre revolúciu	37
5.	Zo Švajčiarska do Paríža a do Londýna (1916)	39
6.	Prvý úspech (1917)	43
7.	V Rusku (1917—1918)	44
8.	Utrpenie československého národa v Rakúsko-Uhorsku	46
9.	Masaryk nádejou utláčaného ľudu, jeho odaky do vlasti	48
10.	V Amerike (1918)	49
III.	M a s a r y k — O s l o b o d i t e l '	50
1.	Víťazstvo, washingtonská deklarácia	50
2.	Prezidentom republiky	53
3.	Na ceste do oslobođenej vlasti	54
4.	Slávny príjazd do Prahy	55
5.	Politický a duchovný vodca národa	55

MASARYKOVE MYŠLIENKY

(59)

ZA MRAVNÚ OBRODU NÁRODA

(61)

<i>Kapitola prvá: Hlavné zásady etiky humanitnej (Ideály humanitní, 1901)</i>	63
Náboženstvo a mrvnosť	63
Rozum alebo cit?	64
Hlavné pravdy mravoučné sú staré a veľmi jednoduché	65
Láska k bližnému. Kto je môj bližný?	65
Láska musí byť pozitívna	66
Láska musí byť účinná. Pre bližného musíme pracovať	66
To je práca, ktorej nikto nechce robiť	67
Žiadne mučedníctvo	67
Nemá strachu!	67
Čo znamená milovať seba?	68
Odhodlajme sa byť svojimi!	68
Vzdelanosť a mrvnosť pospolu	68
Pravá láska spočíva v nádeji na život večný	69
Do starých pravd si vlož svoj vlastný smysel a sám si rieš svoju hádanku životnú	70
<i>Kapitola druhá: Náboženstvo a mrvnosť</i>	71
Náboženstvo podává ideál pravej dokonalosti (<i>Posolstvo dňa 7. marca 1920</i>)	71
Jaký je pomer medzi náboženstvom a mrvnosťou. (<i>Praktická filosofie na základe sociologie, 1885</i>)	71
»Boh láska je« (<i>Telegram novomenovaným katolickým biskupom na Slovensku dňa 12. februára 1921</i>)	72
Náboženstvo dodáva mrvnej opory (<i>Sebevražda, 1881</i>)	73
Náboženstvo nie je len mrvnosťou (<i>V boji o náboženství, 1904</i>)	73
Ale mrvnosť je v ňom rozhodujúcim prvkom (<i>Mistr Jan Hus a česká reformace, 1910</i>)	73
Mrvný základ kresťanstva (<i>Spisy Fedora Michajloviče Dostoevského, Čas, 1892</i>)	74
Mrvnosť antická a kresťanská (<i>Sebevražda, 1881</i>)	74
Mrvnosť náboženská a nenáboženská (<i>Sebevražda, 1881; Přehled nejnovější filosofie náboženství, 1905</i>)	75
Mrvnosť cirkevná a necirkevná (<i>Americké přednášky, 1907; L. N. Tolstoj, Čas, 1910</i>)	76
Chceme vyššiu mrvnosť, než jakú nám podáva oficiálne náboženstvo (<i>V boji o náboženství, 1904</i>)	77
Moderná a kresťanská mrvnosť (<i>O klerikalismu a socialismu, 1907</i>)	78

Vznik moderného štátu demokratického (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	250
Rozličný význam slova národ. Národ politický. Národ a l'ud (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	253
Právo národov na saniourčenie. Národnostný cit a idea a národnostné právo. Právo národov na samourčenie vyplýva z mrvnej hodnoty humanitnej zásady. Z uznania hodnoty l'udskej osobnosti vyplýva uznanie národov a útvarov spoľočenských vobec. Rovnoprávnosť jazykov. Otázky národnostné otázkami medzinárodnymi. Všenemci pre štát protinárodný. Vilém pre Jehovu, nie pre Ježiša: demokratický štát spočívá na mrvnom, l'udskom základe, nie na základe náboženskom. A predsa demokratická politika, pod zorným úhlom večnosti (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	254
Otázka vel'moci a národov a štátov malých; ich federácia. Relatívnosť vel'kosti. Dejiny učia, že sa malé štaty tvorili vedľa vel'kých. Nemecký imperializm dejiny zavrhl (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	258
Malé štaty a národy vyvíjajú úsilnejšiu činnosť kultúrnu: autonomizácia proti centralizácii (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	259
Malé národy vraj sa musia spojiť vo väčší štát; príkladom je vraj staré Rakúsko. Pravá povaha federácie: federácia predpokladá slobodu. Otázka malého národa, malého štátu a malého človeka otázkou humanity — právom slabých (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	261
Národnosť a medzinárodnosť. Princip národnosti neodporuje vývoju medzinárodnosti. L'udstvo nespeje k jednotvárnosti, ale k jednote. Moderný internacionálizm: delba práce národov (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	263
Politická samostatnosť a národná autonomia. Význam a hodnota praktickej nezávislosti. Odnárodenovanie je kultúrnou ztragou. Národná autonomia (územná — osobná) dostačuje len v niektorých prípadoch (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	265
Radikálna obnova Evropy na základe národnostnom. Otázka štátov národnostne smiešaných: menšiny. Pre sfahovanie menšín? Demokratické pravidlo pre rozsah menšín (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	267
Každá národnostná otázka otázkou zvláštnou. Rozmanitosť a bohatý obsah národnostných otázok (<i>Nová Evropa</i> , 1918)	269
Humanitný program našich obroditel'ov a ich pokračovateľov. Humanita, nie humanizm! Obrodná humanita žiada nielen lásku, ale tiež vzdelanie. Humanita nie je citlivostkarstvom. Vlastenenie nie je vlastenectvo, fanatizm nie je láska. Vlastenčiaci horliveči potrebujú národnej tmy. Humanita je jediný program skutočne praktický; Palacký	

a Havlíček ho preto doporučovali. Človečenstvo a národ sa nevylučujú. Nemožno pracovať najprv pre národ a potom pre ľudstvo. Sociálna demokracia a národ. Medzinárodnosť nie je bez národnosti a proti národnosti (<i>Roxhledy politické, Naše doba, 1897</i>)	270
Esťe o humanite a národnosti. Nacionálizm falošný a humanitný. Národnosť nie je len jazvk. Humanita nie je slabost ani nehlásťa nečinnosti. Brániť sa i železom, ale nečiniť násilia. Humanita smyslom nášho národného života. Národ sme všetci — tiež ľud (<i>Karel Havlíček, 1896; Česká otázka, 1895; Jan Hus, 1896; Národnostní filosofie doby novější, 1905</i>)	273
<i>Kapitola štvrtá: Otázka národnostná v našej republike</i>	277
Princip národnostný a otázka menšíň. Smieshanie národností v hraničných oblastiach. Zaistenie menšíň. Naše menšiny v štátach susedných. Nemci, Poliaci a Maďari (<i>Nova Evropa, 1918</i>)	277
Dôležitosť nemeckej otázky u nás. Uskutočnenie humanitného programu v našej republike. Šovinismus všade slevý. Otázka jazyková nie je tak politicou ako správnou. Esťe nemecký problém (<i>Prejav k syndikátu československej dennej tlače dňa 7. júna 1919; Posolstvá dňa 28. októbra 1919, dňa 7. marca 1920 a dňa 1. januára 1922; Prejav v Bratislave v septembri 1921</i>)	279
Aký rozdiel medzi Čechmi a Nemcami? Anekdoty o kočkách. Slovanský charakter. (<i>Česká otázka, 1895</i>)	284
Náš pomer k Maďarom. Maďari majú právo len na svoj národný štát. Maďarské menšiny u nás. Rovnaké práva všetkým a žiadne nadprávie (<i>Posolstvo dňa 21. decembra 1918; Roxhovor s redaktorom maďarského listu, 1922</i>)	287
Národná sebkritika a spravodlivosť voči iným nárom. Poznanie skutočnosti. Rozčulenie nie je program (<i>Česká otázka, 1895</i>)	289
<i>Kapitola piata: Demokratizmus v politike</i>	290
Nová demokracia proti absolutizmu, aristokratizmu a monarchizmu hlásia slobodu, rovnosť, bratstvo, svrchovanosť ľudu, prirodzené práva človeka — občana. Program demokracie: volič zákonodárcom. Demokratizácia tiež vojenstva, diplomacie, školstva i — monarchizmu: ústavná a parlamentárna monarchia. Republikánstvo (<i>Demokratismus v politice, 1912</i>)	290
Nesnádze demokracie: priama, neomedzená vláda ľudu neuskutočnitelná. Rousseau. Zásada nepriameho zastúpenia. Pokus o vládu priamu v syndikalizme. Centralizmus a autonomizmus. Štát a obce. Odborové hnutie: oprávnenosť orga-	290

- nizácií stavovských a ich vliv na parlament (*Demokratism v politice*, 1912) 291
- Otázka vlády a správy otázkou byrokracie: jej vady, dôležitosť zákonodarná; zvlášte súdcovia sú spoluzákonodarci. Spolupráca snemovne, politických strán a tlače v modernej demokracii; dôsledky nepriameho vládnutia: bezpečie oligarchie i v demokracii a jej sriadeniach (*Demokratism v politice*, 1912) 292
- Demokracia nie je tak ľudovládou ako ľudsprávou. Správa osou demokracie. Vecnosť správy: demokracia spiata s vedou a vedeckou politikou (*Demokratism v politice*, 1912) 293
- Kde sú páni, tam sú i otroci. Rozličné druhy aristokracie: jej hierarchický základ. Aristokracia nepracuje — demokracia stojí na práci. Organizácia pracujúcich. Demokracia nie je snadná, ani prirodzená; žiada usilovnej a uvedomej práce (*Demokratism v politice*, 1912) 294
- Demokratická politika v pomere k církvi a k náboženstvu. Demokracia proti teokracii. Odeirkevňovanie politiky. Reformácia a jej demokratické účinky. Renesancia, osvetovenstvo. Revolúcia: odeirkevňovanie mravnosti, filozofie a vedy. Nová mravnosť. Ideál humanity v politike: človečenstvo organizáciou národov — nie štátov. Národ je ľud — demokratický pojem národa (*Demokratism v politice*, 1912) 295
- Demokratizm a revolúcia. Pravá revolúcia demokratická: aby ľud bol pripravený ujať sa riadenia správy. Konstitucionalizm demokratický a aristokratický. Revolúčnosť proti legitimizmu. Revolúčnosť stavom trvalým. Filozofické a náboženské pramene revolúcií. Právo na revolúciu — modzgová, filozofická revolúcia podmienkou demokracie. Evolúcia nevylučuje revolúciu. Pokrok. Demokrat však hlavne verí v prácu (*Demokratism v politice*, 1912) 297
- Demokrat pochybuje o liberalizme; ide mu o jeho demokratizáciu a socializáciu. Demokracia a ústavné formy: monarchia či republika? Demokracia a socialism (marxizm), komunizm, anarchizm. Uvedomelá demokratičnosť žiada filozofického myšlenia a poučenia z dejín. Mysliaci demokrat nie je slepým radikálom, ani oportunistom — vyhýba sa však i zlatej strednej ceste (*Demokratism v politice*, 1912) 299
- Demokratizm preniká poznenáhlu. Je novým názorom na svet a celý život, nielen na politiku. Demokratizm chleba, ale i ducha. Demokratizm žiada zmeny ľudí a smýšľania, nielen programov a sriadení. Demokratizm úsilstvom o nový život, demokrat novým človekom (*O klerikalismu a socialismu*, 1907; *Rusko a Evropa*, 1913) 301

Vodcovia v demokracii. Výchova vodcov. Vodcovia neviditeľní. (<i>Prejav na sjaxde vysokoškolského učiteľstva dňa 24. mája 1922</i>)	302
Demokracia musí sa stať obecným názorom. Nová Evropa a demokracia. Mravné prevychovanie národov. Ježiš, nie Caesar (<i>Nová Evropa, 1918; Světová revoluce, 1925</i>)	303
Hlavný nás úkol: určiť smer a zabezpečiť kontinuitu štátnej politiky. Palackého odkaz národu (<i>Světová revoluce, 1925</i>)	305
Obnovenie našej republiky prirodzeným dôsledkom a pokračovaním nášho vývoja. Demokracia humanitná našim programom národným. Nás národný charakter (<i>Světová revoluce, 1925</i>)	307
Náboženskou toleranciou k demokracii (<i>Světová revoluce, 1925</i>)	312
<i>Kapitola šiesta: Otázka sociálna, socializm, socialistická</i>	313
Podstata otázky sociálnej. Socializm a marxizm nie je len otázkou hospodárskou a triednou. Mravný a filozofický základ socializmu. Úkoly robotníctva. Sociálna demokracia. Práca v socializme. Socializm humanitný a reálny (<i>Otázka sociálna, 1898; Česká otázka, 1895; Osm hodin práce, 1900</i>)	313
O nemožnosti absolutnej rovnosti a komunizmu. Komunizm ani nie je ideálom sociálnym. Etika demokratickej rovnosti. (<i>Otázka sociálna, 1898; Posolstvo dňa 1. januára 1922; Světová revoluce, 1925</i>)	316
Osudný pokus bolševickej revolúcie a naša cesta (<i>Reč k robotníkom na Březových Horách dňa 24. septembra 1920</i>)	320
Program humanitný a svetová situácia káže reformy sociálne. Sme v sociálnej revolúcii. Predpoklady socialistické: najmä verejná kontrola hospodárenia. Úkoly robotníctva. Kde nič nie je, nedá sa socializovať: spravodlivé rozdelenie statkov, ale i zvýšenie výroby (<i>Posolstvo dňa 7. marca 1920 a 28. októbra 1919; list ministru financií Horáčkovi</i>)	323
Rozdiel medzi revolúciou politickou a hospodárskou (<i>O bolševictví, 1921</i>)	328
O pozemkovej reforme. Otázka velkostatkov. Neparcelovať šmahom. Pozemková reforma sociálnou otázkou stájisťcov; dielom pre budúcnosť (<i>Posolstvo dňa 1. januára 1922</i>)	328
Trojaké pravidlo pre politiku a verejnú činnosť, (<i>Student a politika, 1909</i>)	329

O SLOVENSKU — DEŤOM — AFORIZMY

(331)

<i>Kapitola prvá: O Slovensku</i>	333
Ó pomere Slovákov k Čechom (<i>Interview v Berlingske Tidende dňa 28. októbra 1928</i>)	333
O autonomii (<i>Posolstvo dňa 28. októbra 1928</i>)	333
Nás maďarský problém (<i>Interview v The Sunday Times dňa 18. novembra 1928</i>)	334
Slovenskému a podkarpatskému Sokolstvu (<i>Prejav k deputácií slovenského a podkarpatského Sokolstva v Topoľčiankach dňa 7. októbra 1928</i>)	334
Nič nám nebráni zariadiť si nás štát čo najlepšie (<i>Posolstvo dňa 28. októbra 1928</i>)	335
<i>Kapitola druhá: Posolstvo k deťom</i> (<i>Prejav k pražským deťom dňa 27. októbra 1928</i>)	337
<i>Kapitola tretia: Afórizmy</i> (<i>Z roztiažných kníh a prejavov</i>)	339
O náboženstve, mravnosti a výchove	339
O politike	344
<hr style="width: 20%; margin-left: auto; margin-right: 0;"/>	
Vysvetlenie cudzích slov	349
Poznámky životopisné	359
Menný rajstrík	375

Príloha

Portrét prezidenta T. G. Masaryka z roku 1930
(Foto Prezidium ministerskej rady)

Rozdiel medzi mravnosťou církevnou a modernou je rozdielom mravnosti aristokratickej a demokratickej (<i>O klerikalizme a socialismu</i> , 1907)	79
Katolictvo a mravnosť (<i>Inteligence a náboženství</i> , 1907)	81
A zvlášte mravnosť pohlavná (<i>Inteligence a náboženství</i> , 1907)	82
Mravnosť katolická a protestantská (<i>Rusko a Evropa</i> , 1913)	84
Viera a láska (<i>Rusko a Evropa</i> , 1913)	84
Mravný význam našej náboženskej reformácie a protireformácie (<i>Palackého idea národa českého</i> , 1912)	85
Naša reformácia bola predovšetkým úsilím o vyššiu mravnosť (<i>Mistr Jan Hus a česká reformace</i> , 1910)	86
Nadarmo zomrel Hus? Mravné poučenie z našej reformácie (<i>Mistr Jan Hus a česká reformace</i> , 1910)	87
<i>Kapitola tretia: Človek a mravnosť</i>	88
Sme všetci lúdia a bratia (<i>Reč v Plzni pred Sokolovňou dňa 2. októbra 1921</i>)	89
Láska moderná (<i>Otázka sociální</i> , 1898)	89
Drobňá práca proti veľkým činom (<i>Otázka sociální</i> , 1898)	91
V boji lásky a nenávisti víťazí láska (<i>Praktická filosofie na základě sociologie</i> , 1885)	92
Milujte lúdium a potierajte omyly (<i>Naše nynější krise</i> , 1895)	93
Humanitný ideál je založený na učení Kristovom, je praktický a pre všetkých (<i>Naše nynější krise</i> , 1895)	93
Kompromisy smejú sa robiť len s ideálmi najvyššími (<i>Posudok knihy Lva Nikolajeviča Tolstého: Ma religion; Athenaeum</i> , 1885)	94
Kompromis a kompromis (<i>In memoriam [Lva Nikolajeviča Tolstého]</i> , Čas, 1910)	94
Ked nemôžeme milovať nepriateľa, budme k nemu aspoň spravodliví (<i>O klerikalizmu a socialismu</i> , 1907)	95
Viera v duchu proti viere v hmotu (<i>Naše nynější krise</i> , 1895)	95
Viera vo víťazstvo pravdy a ducha (<i>Naše nynější krise</i> , 1895),	96
Násilie rodí násilie; nepomôže železo, ale úsilná práca v duchu pravdy a lásky (<i>Vrah Carnotův a anarchism, Naše doba</i> , 1894)	97
Násilie zostáva násilím, i keď sa ho dopúšťajú »slabí« (<i>Naše nynější krise</i> , 1895)	98
Braníť sa — nie je násilie činiť (<i>O národnosti, mexinárodnosti a humanitě</i> , Čas 1897)	99
Násiliu musíme odpierať stále a všemožne (<i>Úvahy a kritiky, Naše doba</i> , 1898)	100
Ako uplatňovať lásku k bližnému (<i>In memoriam [Lva Nikolajeviča Tolstého]</i> , Čas 1910)	101

Je naprosto nemožné prijať učenie Tolstého (<i>Reč na koncert-meetingu Spolku ruských vojenských aviatikov v Alexandrinskom divadle v Petrohrade, 1917</i>)	101
Revolúcia je niekedy nútна (<i>Otázka sociální, 1898</i>)	102
Kedy je revolúcia oprávnená (<i>Rusko a Evropa, 1913</i>)	102
<i>Kapitola štvrtá: Národ a mravnosť</i> (Masarykova idea štátu československého)	105
1. Československé ideály humanitné pred svetovou vojnou	105
Mravný charakter najsvätejšou vecou v národe (<i>Národnostní filosofie doby novější, 1905</i>)	105
Dva veľké vzory: Dobrovský (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	106
Dva veľké vzory: Havlíček (<i>Česká otáčka, 1895; Karel Havlíček, 1896</i>)	107
Náš humanitný program nie je sentimentalou, ale prácou (<i>Karel Havlíček, 1896</i>)	109
Co je tá naša humanita (<i>Jan Hus, 1896</i>)	109
Láska k vlasti musí byť účinná a uvedomelá (<i>Národnostní filosofie doby novější, 1905</i>)	110
Hus — program nám a celému svetu (<i>Hus českému studentstvu, 1899</i>)	111
Náš československý ideál (<i>Student a politika, 1909; O klerikalizmu a socialismu, 1907</i>)	112
2. Československé ideály humanitné vo sietovej vojne	113
Nie nadvláda jednoho národa, ale rovnosť národom všetkých (<i>Problém malého národa v evropskej krísi. Zahajujúca prednáška na londýnskej univerzite, 1916</i>)	113
Válka a mravnosť. Válka obranná a výbojná (<i>Nová Evropa, 1918</i>)	113
»I ty musíš vykonať svoju povinnosť teraz« (<i>Preslov k československej streleckej brigáde na Rusku, 1917</i>)	117
Boj nôž na nôž, až do konca, čo nie je neludské! (<i>Preslov k československej streleckej brigáde na Rusku, 1917</i>)	117
Alebo duch, alebo hmota, alebo Ježiš, alebo Caesar (<i>Nová Evropa, 1918</i>)	118
3. Idea štátu československého	119
Duch zvíťazil nad hmotou, právo nad násilím (<i>Posolstvo dňa 22. decembra 1918</i>)	119
Hlásim sa k humanitnému programu našich buditeľov po všetkých hrúzach tejto války (<i>Posolstvo dňa 7. marca 1920</i>)	121
Oslobodenie duše posledným účelom nášho národného dychtenia a baženia (<i>Odpoved deputácií Národného shromáždenia dňa 1. decembra 1919</i>)	121

Povinnosť nášho štátu je uplatňovať nás československý program: humanitnú slobodu a sociálnu spravodlivosť (<i>Telegram na pamäť Českých bratov k slávnosti na Ružovém paloučku dňa 19. júna 1921</i>)	122
Nás štát bude spravodlivý (<i>Posolstvo dňa 1. januára 1922; prejav ku Dňu legií dňa 4. septembra 1921</i>)	122
Spravodlivosť je matematikou humanity (<i>Posolstvo dňa 1. januára 1922</i>)	123
Svojskost a ľrečitosť republiky musí mať základ mravný (<i>Reč na Staromestskej radnici v Prahe dňa 14. októbra 1919</i>)	123
Kto nepracuje, kto vykoristuje prácu iných, nie je Čech a Slovák, nie je človek (<i>Vlastnoručný list Masarykovej akademii práce v Prahe dňa 24. decembra 1919</i>)	123
K dokončeniu sociálnej revolúcie je zapotreby rozumu, nie pásti. Hranie s revolúciami dnes po úspešnej revolúcii je nevčasné (<i>Reč k robotníkom na Březových Horách dňa 24. septembra 1920</i>)	124
Co som sa snažil konat vždy: prospef svojmu národu (<i>Odpoveď na pozdrav dr. Pluhára, predsedu Zemskej správnej komisie moravskej dňa 17. septembra 1921</i>) .	125
Politika moja a našej vlády je: mier! (<i>Odpoveď k robotnickej deputácii v Brne dňa 17. septembra 1921</i>)	125
Nie ste mrtví — žijete v srdci celého vďačného národa (<i>Posolstvo k smútočnej slávnosti československých legionárov v Prahe dňa 24. aprila 1921; telegram k 300. výročiu popravy 27 českých páнов dňa 21. júna 1921</i>) .	125
Za války sme vedeli pre vlast umierať, teraz musíme pre ňu žiť a pracovať (<i>Odpoveď na uvítanie starostenského sboru boskovického pri zájazde na Moravu, 1921</i>)	126
Náš štít musí byť čistý! (<i>List námestkovi predsedu vlády ministrovi vnútra Malypetrovi dňa 18. februára 1923 po smrti dr. Alojza Rašína</i>)	126
<i>Kapitola piata: Spoločnosť a mravnosť</i>	128
1. Politika a mravnosť. Demokracia a mravnosť	128
Politika a mravnosť (<i>Karel Havlíček, 1896</i>)	128
Mravná výchova národa (<i>Naše doba, 1894</i>)	130
Politika demokratická na mravnosti je založená (<i>Demokratismus v politice, 1912</i>)	130
2. Socializm a mravnosť	131
Podstata socializmu (<i>Ideály humanitní, 1901</i>)	131
Sociálna otázka otázkou mravnosti a rozumu (<i>Šebevrážda, 1881</i>)	133
Usilie sociálnej demokracie nesie sa koniec koncov za ciel'om etickým (<i>Naše doba, 1895</i>)	134

Spoločnosť je organizovaná nielen mechanicky a hospodársky, ale tiež mravne (<i>Otázka sociální, 1898</i>)	134
Socializácia požiadavkou mravnou (<i>Posolstvo dňa 28. októbra 1919</i>)	135
Morálky len triednej niet (<i>Ideály humanitní, 1901</i>)	135
3. Mládež a mrvnost	136
Našu mládež spasí jedine čistá hlava a čisté srdce (<i>Naše nynější krise, 1895</i>)	136
Mravné naučenie našim študentom (<i>Přechod ze strednej školy na školu vysokou, 1913</i>)	137
A študentkám (<i>Přechod ze strednej školy na školu vysokou, 1913</i>)	138
Nie samým chlebom živý je človek (<i>Přechod ze strednej školy na školu vysokou, 1913</i>)	139
Nás voják musí mať ideu (<i>Preslov v poddôstojníckych kurzoch dňa 28. marca 1919</i>)	139
Život vojenský má byť životom mravnej kázne (<i>Preslov k nováčkom dňa 22. októbra 1921</i>)	140
4. Ženská otázka	140
Postavenie ženy v rodine a verejnom živote (<i>Americké prednášky, 1907</i>)	140
a) Nie je len ženskej otázky	140
b) Našej rodine chybuje otec	141
c) Domácnosť nie je preto, aby v nej žena bola kuchárou a slúžkou	142
d) Muž a žena sú si rovní vo všetkom	142
e) Nie je rozdiel medzi rozumovým nadaním muža a ženy	143
f) Žena sa ani citove nelíši od muža	144
g) Je žena zbožnejšia než muž?	144
h) Cirkevný názor na ženu	145
ch) Hospodárska rovnosť muža a ženy sa pripúšťa	145
i) Žena a život politický	146
j) Konkurencia s mužom	147
k) Rovnosťou ženy s mužom získa život rodinný i verejný	147
<i>Kapitola šiesta: Pohlavný život a mrvnost</i> (Láska, manželstvo, rodina)	149
Moderný človek speje k čistším a vyšším ideálom lásky a manželstva (<i>Otázka sociální, 1898</i>)	149
Vyšej mravnosti pohlavnnej sa domôžeme len mravnou svojpomocou (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	149
Pohlavný ideál (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	150
Z ktorých spisovateľov môžeme čerpať nový názor na život pohlavný (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	151
Čo je to s tou láskou? (<i>Posudok Macharovej knihy: Zde býmely kvést růže, Naše doba, 1895</i>)	151

Láska a smyselnosť (<i>Posudok básnických kníh Jaroslava Vrchlického, Naše doba, 1895</i>)	152
Láska nech je prostá a mužná. (<i>Posudok kníh Lva Nikolajeviča Tolstého, Čas, 1890</i>)	153
Láska sa nesmie stotožňovať s pohlavným pudom, ani čistota s askeziou (<i>Otázka sociálna, 1898</i>)	154
Nezdržanlivosť je prejavom dekadencie — sila je cudná (<i>Otázka sociálna, 1898</i>)	154
Jednoženstvo a jednomužstvo ideálom národným a všeludským (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	155
Škodí pohlavná zdržanlivosť? (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	156
Proti pohlavnému materializmu (<i>Zoláv naturalism, Naše doba, 1896</i>)	157
Mravnosť v literatúre (<i>Zolúv naturalism, Naše doba, 1896</i>)	158
Ľríkaz mrvavne čistého života je záväzný pre každého (<i>Naše nynější krise, 1895</i>)	159
Nie rozvod, ale čistota musí byť heslom našej mládeže (<i>Naše nynější krise, 1895</i>)	160
Je žena mrvnejšia než muž? (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	161
Manželstvo duší (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	161
Kedy bude pravá domáenosť (<i>Mnohoženství a jednoženství, 1898</i>)	162
Rodina a jej význam mrvavny (<i>Praktická filosofie na základě sociologie, 1885</i>)	162
Rodičia a deti (<i>Praktická filosofie na základě sociologie, 1885</i>)	163
Fohlavná mrvavnosť ukazateľom mrvnosti vôbec (<i>Praktická filosofie na základě sociologie, 1885</i>)	165
Nemanželské děti a mrvavnosť (<i>Praktická filosofie na základě sociologie, 1885</i>)	165
<i>Kapitola siedma: Mrvné tiene spoločnosti</i>	167
1. Alkoholizm. (<i>O etice a alkoholizmu, 1906</i>)	167
Alkoholizm nie je príznakom, ale príčinou zla spoločenského Charakteristika pijana	167
Alkoholizm a láska k bližnému	168
Alkoholizm a priateľstvo	169
Alkoholizm a život rodinný	170
Etika proti alkoholizmu je etikou života a životnej radosti	170
Boj proti alkoholizmu je bojom o lepší život	172
Abstinencia sama nespasí	173
Budúcnosť patrí triezvym	174
2. Samovražednosť	174
Prečo sa ľudia zabijajú (<i>Sebevražda, 1881</i>)	174
Omrzelosť života a jej príčiny (<i>Sebevražda, 1881</i>)	175

Samovražednosť merítkom mravného stavu modernej spo- ločnosti (<i>Moderní člověk a náboženství, Naše doba</i> , 1897)	176
Samovražednosť je v priamom pomere s polovzdelaním (<i>Sebevražda</i> , 1881)	177
Samovražda obžalobou našej doby (<i>Moderní člověk a ná- boženství, Naše doba</i> , 1897)	178
Je samovražda činom zmužilým? (<i>Sebevražda</i> , 1881)	179
Samovražda s hľadisku mravného (<i>Sebevražda</i> , 1881)	180
Kto vie pochopiť, vie odpustiť (<i>Moderní člověk a nábo- ženství, Naše doba</i> , 1897)	181
3. Prostítúcia	181
Prostitúcia (<i>Praktická filosofie na základě sociologie</i> , 1885)	181
Boj proti prostitúcii (<i>Boj proti prostituci, Čas</i> , 1906)	182
a) O vážnom predmete väzne	183
b) Potlačená žena problémom našej literatúry	183
c) Mládež nech sa nebojí výtky »puritánstva«	184
d) Buďte nielen politickými, ale i mravnými radikálmi	184
e) Nebolo by prostitútok, keby nebolo prostitútov	185
f) Vlastná príčina prostitúcie	185
g) Pohlavný demokratizm	185
h) Menší národ musí byť silný svojou čistotou	186
<i>Kapitola ôsma: Ako pracovať pre národ</i>	187
Len prácou možno činitiť politiku modernú (<i>Česká otázka</i> , 1895)	187
Potreba vzdelania pre národnú prácu (<i>Česká otázka</i> , 1895)	187
Prácou sa len stávame ľudmi (<i>Jak pracovať?</i> 1898)	188
Pracovitosť (<i>O klerikalizme a socialismu</i> , 1907)	188
Práca a prázdroj (<i>Osm hodín práce</i> , 1900)	189
Cetba ako prostriedok všeobecného vzdelania (<i>Jak pra- covat?</i> 1898)	189
O sebavzdelanií (<i>Jak pracovať?</i> 1898)	190
Učme sa cudzím rečiam! (<i>Jak pracovať?</i> 1898)	191
Vzdelania svetového potrebujeme (<i>Jak pracovať?</i> 1898) .	191
O práci (<i>Otázka sociální</i> , 1898)	192
Len vnútornou silou a vzdelaním (<i>Karel Havlíček</i> , 1896)	195
Ako prospeť národu? (<i>Česká otázka</i> , 1895)	203
<i>Kapitola deviata: Z prvého posolstva prezidentovho (dňa 22. decembra 1918)</i>	204

MYŠLIENKY POLITICKÉ

(209)

Kapitola prvá: O štáte	211
Čo je podstata štátu. Názory Palackého, Havlíčkove o štáte.	
Demokratické pojatie štátu. »Socializácia« štátu (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	211
Štát nie je samostatnou bytosfou stojacou nad spoločnosťou a jednotlivcami. Prežitky aristokratizmu v nazieraní na štát. Zbožnenie štátu: politický fetišizm. Konkrétné a reálne pojmanie štátu proti právnickým abstrakciám (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	212
Politická, štátnej činnosť je len jedna vedľa rozličných činností spoločenských: náboženských a mravných, vedeckých a umeleckých, hospodárskych. Ěinná činnosť štátnej riadi sa snahami osvetovými; kontrolouje hlavne pomery hospodárske. Závislosť štátu na živote kulturnom, tiež medzinárodnom. Svetová centralizácia nielen hospodárska (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	213
Parlament, poslanci a voliči v štáte a vláde. Uvedomenosť poslancov a voličov, ich vzdelanie politické. Vzdelaná opozícia v štáte — nutnosť otvorenej politiky v štáte proti politike tajnej (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	214
Hodnota štátnej moci s hľadiska pokrovkového, ľudového: proti liberalizmu a konservativizmu najmä cirkevníckemu; i proti marxistickému hospodárskému materializmu. Miesto hospodárskych záujmov v štáte a v spoločnosti; ich závislosť na úsilií mravnom, duchovnom (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	215
Proti anarchizmu. Služba sociálnej reformácii — opozícia filozofická: kritika zásad. V úryvkovitom konaní a myslení je žriedlo kríze. Čoho žiadame na poslancoch. Politická práca a nepráca — sport. O zahrávaní s revolúciou. Demokracia žiada v štáte a v stranách diskúzie (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	219
Význam politickej samostatnosti národnej: dovršenie národného obrodenia politickej oslobodením. Vlastným obsahom samostatnosti politickej: uskutočňovanie humanity, mravnosti a pokroku vzdelenosti. Štátnej samostatnosť a svetová centralizácia (<i>Česká otáčka, 1895</i>)	222
Vnútorná práca za upevnenie našej republiky. Spravodlivosť matematikou humanity. Prekonanie rakušanstva. Dôležitosť dobrej správy a poriadku. Naša republika musí mať svoju ideu (<i>Posolstvo dňa 21. decembra 1918 a 1. januára 1922</i>)	225
Národné shromaždenie. Úkoly moderného parlamentarizmu. Vzdelanie voličstva. Kultúrna politika, najmä školská (<i>Posolstvo dňa 1. januára 1922</i>)	228

Sloboda náboženská a politická. Náboženstvo vecou slobody, nie politiky. Požiadavka odluky církví od štátu (<i>Mistr Jan Hus a česká reformace, 1910; Posolstvo dňa 28. októbra 1919</i>)	229
<i>Kapitola druhá: Politika vedaou a umením, 1906 (Politika védou a uměním, Česká politika, 1906)</i>	232
Čo je politika, čo veda o politike a čo vedecká politika.	
Základné pojmy	232
Vývoj a pokrok spoločnosti. Politické predvídanie. Filozofická politika. Utopizm minulosti a budúcnosti. Historizm a realizm	235
Evolúcia a revolúcia. Politický radikalizm a konzervatizm. Myšlienka pokrokovosti a l'udovosti. Aristokratizm a demokratizm. L'ud či monarcha? Ústavné reformy	236
Moderný štát. Byrokracia a militarizm. Odborníctvo v štátnej správe	238
Politika a mravnosť. Veda o politike a mravnosti. Humanita základom politickej praxe. Ospravedlnenie politických ciel'ov a prostriedkov. Jezuitizm. Mravné zásady a trestný zákon. Právo prirodzené a historické	238
Jedinec a celok. Individualizm a socializm. Práva človecké a absolutizm spoločenských útvarov. Relatívnosť štátu a právneho poriadku	240
Církev a štát. Stredoveká teokracia. Vliv náboženstva na politiku. Odčírkevňovanie spoločenského života	241
Myšlienka národnostná. Národ a štát. Práva jazykové	243
Pomer štátnej organizácie k silám a organizáciám kultúrnym. Kultúrna politika. O výchove politickej. Veda, umenie a politika. Vliv žurnalistiky. Dejiny a filozofia dejín. Sociológia. Životopisy a pamäti	244
<i>Kapitola tretia: Národnosť a humana</i>	246
Národnostný eit a idea. Národnosť od XVIII. storočia silou politickej, štátotvornou, sociálnou a kultúrnou. Uvedomelý princíp národnosti je úplne moderný (<i>Nová Evropa, 1918</i>)	246
Národnosť a jazyk. Národnosť v literatúre, vede a filozofii, v umení, mrvachoch a právach, v štáte a politike. Národnosť nielen citom, ale tiež ideou, láskou uvedomelou, programom: moderné vlastenectvo. Vývoj národotv: plemená, národnosti, kmene. Jeden Adam či viac? Miesanie plemien a zmena národného charakteru. Problémy vedy a filozofie národnostnej (<i>Nová Evropa, 1918</i>)	248
Národnosť a štát. V Evope viac národotv než štátov: štáty národnostne smiesané. Štáty vznikly dobývaním. Národ a štát: Goethe a Bismarck. Národnosť silou demokratickej; starý štát aristokratický, teokratický, dynastický.	